SHERLOCK HOLMES Opublikowane Apokryfy

SIR ARTHUR CONAN DOYLE
I POWIĄZANE DŁONIE

Wybrane i Zredagowane przez Jacka Tracy'ego Przetłumaczone przez Jędrzeja Łopacińskiego

Houghton Mifflin Company Boston 1980

Ta książka jest dedykowana, z wielkim podziwem **J**ониоwi **В**емиеттоwi **S**наw poważanemu Sherlockianinowi, dozorcy pokoju z rupieciami, i Hansowi Sloanowi swojego wieku.

Spis Treści

<u>Wprowadzenie</u>

Parodie

The Field Bazaar

Jak Watson Nauczył Się Sztuczki

Przygoda Dwóch Współpracowników

J. M. Barrie

Historie Tajemnicy

<u>Człowiek z Zegarkami</u> <u>Zaginiony Pociąg Specjalny</u>

William Gillette jako Sherlock Holmes

Sherlock Holmes
Dramat w Czterech Aktach
Sir Arthur Conan Doyle i William Gillette
Bolesne Położenie Sherlocka Holmesa
Fikcja w Około Jednej Dziesiątej Aktu
William Gillette

Conan Doyle jako Dramaturg

Nakrapiana Wstęga
Przygoda Sherlocka Holmesa
Diament Koronny
Wieczór z Sherlockiem Holemesem

Szkic

Fabuła Do Historii o Sherlocku Holmesie

Odkrycie

<u>Przypadek Człowieka, Który Był Poszukiwany</u> Arthur Whitaker

Wprowadzenie

Jest miarą gigantycznej popularności Sherlocka Holmesa, że jest on najwięcej imitowaną postacią literacką. Prawie od momentu swojego stworzenia, mistrz sztuki detekcji Sir Arthura Conana Doyle'a był tematem większej ilości satyr, parodii, pastiszy, i adaptacji dramatycznych, niż nawet najgorliwszy z "Sherlockian" może policzyć. Suma w *The World Bibliography of Sherlock Holmes and Dr. Watson* Ronalda B. De Waalsa (1974) to osiem- czy dziewięćset, a i liczba ta nieustająco wzrasta.

Według badaczy Anthony'ego Bouchera, najwcześniejsza Sherlockowa podróbka pojawiła się w *The Idler* na Maj 1892–magazyn do którego Conan Doyle pisywał wiele swoich nie-Holmesowskich dzieł. Mark Twain również napisał jedno z pierwszych–i najgorszych. Poważne pastisze Augusta Derletha z Solar Pons w roli głównej obrosły swoją własną publicznością fanów, i oburzający Schlock Homes Roberta L. Fisha ma legion lojalnych zwolenników. Powieści o Holmesie Nicholasa Meyera zainspirowały całą nową branżę pseudo-Sherlockowych ripoffów o różnych stopniach okropności.

W 1944 the Conan Doyle Estate zakazała publikacji pod groźbą postępowania prawnego antologii pastiszy złożonej przez Ellery Queen nazwanej *The Misadventures of Sherlock Holmes*. Dwa czy trzy lata później miała miejsce mało entuzjastyczna próba zatrzymania publikacji *Baker Street Journal* na podstawie naruszania prawa autorskiego na Sherlocku Holmesie. Ale Estate wkrótce ustąpiła, i syn Sir Arthura Adrian Conan Doyle napisał wybitną serię pastiszy zatytułowaną *The Exploits of Sherlock Holmes* we współpracy z Johnem Dickinsonem Carrem.

Adrian był w świetnym towarzystwie-bo nawet sam Sir Arthur Conan Doyle nie uniknął pokusy imitacji swojego własnego stworzenia.

W dodatku do czterech powieści i pięćdziesięciu sześciu historyjek które stanowią "kompletnego" Sherlocka Holmesa, Doyle napisał dziewięć innych dzieł w których występuje wielki detektyw. Jedno zostało nieodzyskiwalnie zagubione. Dwa pozostają nieopublikowane przy naleganiu jego dziedziców. Pozostałe sześć jest zebrane w tym tomie po raz pierwszy.

Tak jak sześćdziesiąt "kompletnych" opowieści znane jest jako "Kanon", albo "Święte Pisma", Sherlockianie nazwali ową resztę tworów "Apokryfami". Doyle je napisał–nie ma żadnej wątpliwości–ale z różnych powodów nigdy nie uznał zebrania ich za stosowne, i pozostały przez to ukryte, znane tylko tym niewielu Sherlockianom których wspólną rozrywką jest wiedzenie tego rodzaju rzeczy.

I do teraz ich antologizacja nie była możliwa. Sir Arthur był swoim najgorszym krytykiem—w więcej niż jeden sposób, bo jego samoosąd nie zawsze był dobry. Gorzko oburzał się na nieautoryzowaną publikację tych dzieł, które uważał za niegodne, i po jego śmierci w 1930 jego dzieci stały się jeszcze bardziej opiekuńcze, agresywnie ograniczając, które z pisarstwa ich ojca może dotrzeć do społeczeństwa. Przez prawie czterdzieści lat Sherlockianie skarżyli się, bezradnie i uprzejmie, na tych "krnąbrnych spadkobierców", ale ostatnio prawa autorskie zostały sprzedane i nowi właściciele są bardziej otwarci na argumenty. Wymagane zezwolenie zostało w końcu przyznane.

Ta książka jest podtytułowana "Opublikowane Apokryfy". Dalej pozostają te nieopublikowane Apokryfy-dwie zwodnicze dzieła z ręki własnej Sir Arthura Conana Doyle'a-których publikacja pozostaje zakazana. To The Angels Of Darkness, trzyaktowa sztuka, napisana 1980, bazowana na Mormońskiej retrospekcji w A Study in Scarlet, ustawionej w San Francisco, i mającej za swoją główną postać Doktora Watsona; i The Stonor Case, "pierwsza wersja" dramatu The Speckled Band z 1910. The Angels Of Darkness zostało odkryte około 1946. The Stonor Case było widziane przez Pierre'a Nordona kiedy prowadził badania do swojej swoją biografii Doyle'a z 1966.

Więc nieopublikowane Apokryfy takimi pozostają. "Mój ojciec nie życzył sobie ich opublikowanymi, moi bracia również, ani ja", Dame Jean Conan Doyle, ostatni bezpośredni potomek, napisała do nas. Z pojawieniem się tego woluminu, fani i naukowcy Sherlocka Holmesa mają wiele do bycia wdzięcznym za–i wiele do oczekiwania na.